

КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЛІНГВІСТИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

ФАКУЛЬТЕТ СХІДНОЇ І СЛОВ'ЯНСЬКОЇ ФІЛОЛОГІЇ

Кафедра корейської і японської філології

Курсова робота
з корейської філології
на тему:

КАТЕГОРІЯ ВІДМІНКУ ІМЕННИКА В КОРЕЙСЬКІЙ МОВІ

Студентки групи Пкор20-20

факультету східної і слов'янської філології

денної форми навчання

Освітньої програми:

Корейська мова і література та переклад,
західноєвропейська мова

Спеціальності 035 Філологія

Спеціалізації 035.066 Східні мови та
літератури (переклад включно),

перша – корейська

Кур'янової Надії Андріївни

Науковий керівник:

Пророченко Наталія Олександрівна

Національна шкала _____

Кількість балів _____

Оцінка ЄКТС _____

ЗМІСТ

ВСТУП.....	3
РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ДОСЛІДЖЕННЯ КАТЕГОРІЇ ВІДМІНКУ ІМЕННИКА В СУЧАСНІЙ ЛІНГВІСТИЦІ.....	5
1.1. Визначення відмінку та його місце серед граматичних категорій	5
1.2. Постфікси у корейській мові.....	7
ВИСНОВКИ ДО РОЗДІЛУ 1.....	11
РОЗДІЛ 2. ДОСЛІДЖЕННЯ СПОСОБІВ УТВОРЕННЯ ВІДМІНКУ ІМЕННИКА В КОРЕЙСЬКІЙ МОВІ.....	13
ВИСНОВКИ ДО РОЗДІЛУ 2.....	22
ВИСНОВКИ.....	24
АНОТАЦІЯ.....	26
СПИСОК ПОСИЛАНЬ.....	28

ВСТУП

В умовах сучасності, так як прогрес не стоїть на одному місці та світ весь час розвивається, з'являється потреба у вивченні багатьох іноземних мов тих країн, що можуть багато чого дати цьому світу. Однією з таких мов є корейська, адже Корея невпинно розвивається та досягає значних висот у галузях науки, медицини, пластичної хірургії, мистецтва та ін. Задля збільшення шансів інтеграції України в широкий світ ми самі маємо розвиватись, вивчати нові мови, переймати досвід інших країн, людей, науковців та, незважаючи на вражаючі досягнення наших попередників, підкорювати власні висоти та досягати нового.

Основною проблемою вивчення іноземної мови є інша граматики, семантика, структура та побудова речень. Не меншою перешкодою є інша абетка, тим паче, що в корейській мові вона не схожа ні на латиницю, ні на кирилицю, а походить від китайських ієрогліфів. Також додаткової уваги потребують способи утворення відмінків іменника в корейській мові, адже вони різняться з українською. Проте, розібравшись зі структурою мови та всіма її аспектами, можна не лише грамотно говорити, а й отримати глибоке розуміння мови та процесів, всередині неї.

Всі перелічені аспекти вказують на **актуальність цього дослідження**.

Мета дослідження полягає у виявленні та чіткому викладенні інформації, що стосується категорії відмінка іменника в корейській мові.

Завданнями цієї курсової є:

- висвітлити таке поняття як “відмінок” та яку роль він відіграє у творенні речення та його місце серед граматичних категорій;
- дослідити утворення відмінків у корейській мові спираючись на наявні відмінки української та надати практичне підтвердження схожості та відмінності;
- показати як змінюється контекст в залежності від використання відмінку;
- показати на практиці відмінювання іменників в корейській мові.

Грамматична категорія відмінка іменника корейської мови є **об'єктом дослідження**.

Предметом дослідження є способи утворення відмінка іменника корейської мови.

Серед **методів дослідження** можна виокремити метод спостереження та зіставлення. Оскільки дослідження має порівняльний характер, воно насамперед базується на застосуванні спостережного підходу до зіставного методу. На основі спостережного підходу було здійснено огляд текстів граматики корейської мови, й розглянуто в них особливості використання граматичної категорії відмінку іменника. Окрім зазначених вище методів, дослідження передбачає використання описового методу для систематизації та класифікації даних про цю граматичну категорію.

Близько сотні слів було дібрано з Корейсько-українського словника: Лексичний мінімум (Кан та ін., 2018) та стало **матеріалами дослідження**.

Наукова новизна даної роботи полягає в удосконаленій систематизації отриманих результатів, зіставленні категорії відмінку іменника в корейській та українській мовах.

Практичним значенням даної роботи є досягнення глибшого розуміння такої граматичної категорії іменників корейської мови, як відмінок, та демонстрація подібностей і відмінностей двох досліджуваних мов. Матеріали проведеного дослідження можна використовувати на курсах, націлених на вивчення граматики корейської мови.

РОЗДІЛ 1

ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ДОСЛІДЖЕННЯ КАТЕГОРІЇ ВІДМІНКУ ІМЕННИКА В СУЧАСНІЙ ЛІНГВІСТИЦІ

1.1. Визначення відмінку та його місце серед граматичних категорій.

Корейська мова вважається однією з мов Сходу і належить до алтайської мовної родини. Вона наділена власною системою письма, яка найменується хангилом. Крім того, що в ній присутня абетка, їй притаманне використання системи романізації, яка робить цілком можливим перетворення корейських слів на латинські літери.

До переліку особливостей корейської мови припадає і те, що в ній наявна значна кількість слів, які походять від китайських ієрогліфів. Однак, з плином часу, корейська мова набуває унікальності, через що нині вона має власні терміни і слова. Якщо говорити про відмінності корейської мови від інших, їй належить система відмінювання іменників, яка у порівнянні, наприклад, з українською, має чимало незвичних характеристик.

Також, корейська мова має свої особливості у синтаксисі та слововживанні. Наприклад, в корейській мові порядок слів в реченні може варіюватися в залежності від того, яка частина мови має більшу вагу в контексті речення.

Протягом усього свого існування як українська, так і корейська мови збагачувались, набували нових форм і на даний момент вже мають досить велику кількість граматичних категорій. Вони, в свою чергу, об'єднують граматичні одиниці в цілі структури (речення) і доносять нам певну інформацію. Серед таких граматичних категорій числиться відмінок.

Отже, відмінок – це граматична категорія, яка використовується для словозміни іменних частин мови, і виражає їхні синтаксичні зв'язки і семантично-синтаксичні відношення до інших слів у реченні. Простіше кажучи,

відмінок використовують для вираження відношень між іменниками та іншими частинами мови в реченні (Русанівський та ін., 2004, с. 75).

За моїми спостереженнями, категорія відмінку іменника присутня далеко не у всіх мовах. До прикладу, в українській мові ми розрізняємо шість основних і один додатковий відмінки: називний, родовий, давальний, знахідний, орудний, місцевий відмінки та кличний відмінок, який ми не завжди відносимо до основних. Проте, так як в англійській мові немає словозміни, яка допомогла б виразити синтаксичні зв'язки і семантично-синтаксичні відношення до інших слів у реченні, то і поняття відмінку, як такого, немає.

Щодо корейської мови, то ми, так само, як і в українській, можемо розрізнити сім відмінків, які відрізняються за формою та функцією:

- Називний відмінок. Основне його значення є власне називанням без вираження будь-якого відношення. Також він використовується для позначення іменника як підмета речення. ;
- Родовий відмінок використовується для вираження належності, тобто він вказує на те, кому належить даний предмет або хто є його власником;
- Давальний відмінок використовується для позначення адресата, до якого звертається дія дієслова;
- Знахідний відмінок використовується для позначення предмета, який стає об'єктом дії дієслова. Йому належить провідна роль у вираженні функції об'єкта, охопленого дією, або об'єкта прямої дії;
- Орудний відмінок використовується для позначення засобу, за допомогою якого відбувається дія;
- Місцевий відмінок використовується для позначення місця, де відбувається дія. До того ж, місцевий відмінок вживається тільки з прийменниками, і це є його невід'ємною синтаксичною ознакою;
- Кличний відмінок використовується для звертання до людини або предмета (Шипович, Ігнатоля, & Данченко, 2020).

Кожен з цих відмінків має свої особливості, які дозволяють передати різноманітну інформацію.

Знання відмінка допомагає правильно скласти речення і передати необхідну інформацію. Наприклад, вживання відповідного відмінка може допомогти передати інформацію про адресата або про засіб виконання дії. Відмінок є важливим елементом при вивченні інших граматичних категорій, таких як число та рід.

Знання відмінків дозволяє максимально точно та зрозуміло висловлювати свої думки, уникати неправильного вживання іменників та граматичних помилок.

Усвідомлення ролі відмінка є важливим кроком для досягнення високого рівня мовленнєвої компетенції. Також, детальне ознайомлення з відмінками може допомогти в подальшому вивченні мови та зробити його більш ефективним, оскільки дозволить зрозуміти принципи розмовної та писемної мови.

1.2. Постфікси у корейській мові.

Як було зазначено вище, корейська мова має унікальну систему відмінків іменників, тому і спосіб утворення відмінків відрізняється. В корейській мові іменники відмінюються за рахунок додавання до них постфіксів. Постфікс – це афікс, що стоїть в кінці слова і слугує для утворення нових слів або форм слова. Тож постфікси приєднуються до кінця іменників (а іноді й до інших типів слів), щоб вказати на їхню граматичну функцію, додати додаткове значення і виразити відношення слів у реченні (Byon, 2009, p. 40; Yeon, & Brown, 2011, p. 94).

В українській мові існує лише сім відмінків іменника, тому не всі постфікси, що наявні у корейській мові і активно використовуються для словотвору, можуть бути визначені до відповідного відмінка української мови. Також англійськомовні науковці, через відсутність відмінків у англійській мові, називають ці постфікси “частками”, і, як на мене, у такий спосіб можна систематизувати якомога більше “часток” та умови їх використання, що полегшить вивчення корейської мови для іноземних студентів. Таким чином, ми можемо зрозуміти, що дана східна мова має більше відмінків, ніж українська або англійська.

За словами Martin (1992) корейські частки стоять після слова або фрази, яку вони позначають, тому їх можна назвати постфіксами. Часто це важко перекласти з

однієї мови на іншу, так само важко, як перекласти прийменники, які виконують подібну функцію в англійській мові. Переклад корейських часток в англійській мові іноді буде позначатись прийменником, та натомість він може включати порядок слів або розміщення наголосу в реченні, вибір означеного чи невизначеного артикля та інші тонкощі, які важко визначити.

Тож іменники, що стоять у називному відмінку відповідають на питання “Хто?” або ж “Що?” і у реченні, зазвичай, виконують роль підмета. Корейськими постфіксами, що відповідають цьому відмінку є “이/가”, “은/는”, “께서”, “에서” проте при перекладі на українську мову іменники з даними постфіксами також можуть мати знахідний відмінок. Також слід зауважити, що варіант постфіксу обирається виходячи з того чи присутній в слові падчхім, чи ні. Тож, слова, в яких він є будуть закінчуватись на 이, а в кінці яких стоїть голосна – 가. Аналогічна ситуація з 은/는. Якщо слово закінчується на падчхім, буде 은, якщо ж ні – 는. Також, якщо у людини вищий статус, людина старша або просто потрібно показати повагу, використовується постфікс께서. 에서 вживається по відношенню до урядових установ. Постфікси 이/가 використовуються для позначення того, що іменник, біля якого він стоїть, є граматичним підметом речення. Проте, у розмовній мові, за умови, що граматичний статус відповідного іменника як підмета речення очевидний із контексту, ці постфікси можна опускати. Якщо ж у реченні декілька іменників мають постфікс 이/가, то перший в реченні вважається головним підметом, а всі інші – підмети присудка (Ihm, Hong, & Chang, 2001, p.143-146).

Повертаючись до постфіксів 은/는, слід зауважити, що при перекладі речення в якому наявні і 은/는 або께서, і 이/가, іменник до якого додали 은/는 або께서 вважається головним у реченні і є його темою, головним об’єктом. Використовуючи 은/는 або께서 ми наголошуємо на важливості дій, реакції, слів саме цього об’єкта.

Наступним відмінком в українській мові є родовий. За утворення цього відмінку відповідає постфікс 의 і саме його називають “постфіксом родового відмінку” або ж “присвійного відмінку”. Тому у цьому відмінку іменники відповідають не лише на запитання “Кого?”, “Чого?”, а й на запитання “Чий?”.

Постфікс 의 показує приналежність одного предмета іншому. В усному мовленні, для пришвидшення вимови, 의 часто опускається (Ihm, Hong, & Chang, 2001, p.148).

Частка 의 є однорідною, а це означає, що вона завжди однакова, незалежно від того, чи стоїть вона після голосного, чи після падчхіма. Її функція полягає в тому, щоб зв'язувати іменникові фрази таким чином, щоб перша змінювала, описувала або обмежувала значення другої (King, & Yeon, 2000, p. 66).

Давальний відмінок корейської мови дещо відрізняється від української, адже відповідає на базові питання “Кому?”, “Чому?”, а також “Коли?” і “Куди?”, що, фактично, в українській мові відповідає обставині місця та часу. Тому, було б доцільно об'єднати його з місцевим відмінком, іменники якого відповідають на запитання “Де?”, “Куди?”, “Звідки?”. До постфіксів, що допомагають утворити дані відмінки відносяться такі: 에, 에서, 에게, 한테, 께, 에게서, 한테서 для давального, 이, 에서 для місцевого. Найчастіше постфікси 에게, 한테 і 께 означають, що ми передаємо комусь якийсь предмет. Також слід зауважити, що 에게 вживається на письмі, 한테 – у розмовному стилі, а 께 відповідає за вираження поваги до людини, про яку говорить мовець. А от 에 та 에서 показують де знаходиться об'єкт або звідки він прийшов, з'явився відповідно (Yeon, & Brown, 2011, p. 102-110).

За дослідженнями науковців 에, 에게, 한테 та 께 виконують функцію не лише давального відмінку, а й ще кілька інших. Якщо після іменника з постфіксом 에 поставити дієслово руху, то це буде означати мету, нашу дію або намір. Якщо ж наступне дієслово не означає рух, то іменник з 에 означатиме конкретне місце у просторі. При використанні 에 з іменниками, що позначають пору доби, час, сезон – це означатиме певний час або, навіть, період. Ще одним варіантом використання 에 є той, коли іменник з цим постфіксом позначає джерело дії або впливу. Також 에 можна використовувати у сполученні з числівниками і це означатиме вартість, продовжуваність якоїсь дії, пропорції (Ihm, Hong, & Chang, 2001, p. 150-151).

Щодо 에서, то все теж не так просто. Даний постфікс можна використовувати з іменниками для позначення місця, в якому відбувається якась дія, тому дієслово має бути “процесним”, якщо ж там жодна дія не відбувається, ми вживаємо 에. Також якщо до іменника, що позначає якесь місто, країну, або якесь місце в просторі,

додали *에서* – означає, що людина чи об’єкт, про який вона говорить, походить, виходить або йде з цього місця. Простіше кажучи іменник з *에서* – точка відправлення. У значенні “від” *에서* можна вживати лише з неживими предметами, тоді як до людей та тварин ми ставимо *에게서* або *한테서* (Ihm, Hong, & Chang, 2001, p. 152-154).

Іменники знахідного відмінку можна перевірити за такими питаннями: “Кого?” та “Що?”. У корейській мові за утворення цього відмінку відповідає всього один постфікс – *을/를*. Як і з *이/가* або *은/는* варіант постфіксу обирається в залежності від того, чи присутній падчхім, чи ні. Слово з падчхімом в останньому складі візьме *을*, тоді як без – *를*. Даний постфікс ми вживаємо для позначення об’єкта над яким виконується дія. Коли нам потрібно наголосити на чомусь, ми теж можемо використовувати *을/를*, але у їхній скороченій формі *르*. Як і більшість постфіксів у розмовній мові *을/를* можна опускати за умови, що контекст не буде перекручено чи втрачено (Ihm, Hong, & Chang, 2001, p. 146-147).

Також слід зауважити, що, задля пришвидшення мовлення, у багатьох іменників можна прибрати постфікс *을/를* і замість нього додати дієслово *하고*. Так іменник і сам перетворюється на дієслово. Якщо ж постфікс *을/를* не прибрати з речення, це просто буде розширена його версія, а сенс ніяк не буде втрачено (Ahn, Lee, & Han, 2010, p. 75).

В корейській мові орудному відмінку характерні питання “Ким?”, “Чим?” і “Куди”, тож іменник в цьому відмінку будуть пояснювати у який спосіб та через що був досягнутий один чи інший результат. Постфікси *(으)로*, *(으)로서* та *(으)로써* відповідальні за утворення орудного відмінку. Основна функція *(으)로* полягає у позначенні способу, знаряддя або ж засобу, за допомогою яких виконується певна дія. Іменники, що закінчуються на падчхім будуть писатися з *으로*, а ті, що закінчуються на голосну – з *로*. Даний постфікс використовується не лише для того, щоб показати засіб, який було використано для виконання дії, а й для позначення напрямку руху, у випадку використання постфіксу з іменниками, що позначають якесь місце, країну і тд. *(으)로* також можна використовувати зі словами, що

позначають посаду, кваліфікацію, статус. У такому випадку підмет буде виступати у ролі когось, тобто “Ким?”, “Чим?” (Ihm, Hong, & Chang, 2001, p. 155-156).

Постфікс (으)로서, як і (으)로 в останньому наданому значенні, використовується для позначення чийогось статусу, посади, і показує “Ким?”, “Чим?” мовець вважає об’єкт свого мовлення. А от (으)로써, хоча і дуже схожий на (으)로서, використовується для позначення знаряддя чи засобу дії (Ihm, Hong, & Chang, 2001, с. 157).

Останнім наявним в українській мові, але не останнім в корейській, є кличний відмінок. Іменники, що стоять у цьому відмінку показують, що ми когось кличемо або питаємо. Цей відмінок характерний тим, що до нього ми не можемо поставити жодного запитання. В українській мові, у іменників у кличному відмінку змінюється закінчення, а от у корейській ніяких змін у слові не відбувається, окрім додавання частки 씨.

Спираючись на граматику української мови ми можемо розрізнити лише сім відмінків. Це зумовлено тим, що інші постфікси, такі як: 와/과, 하고, (이)랑, 만, 까지, 부터 та ін., що присутні в корейській мові, не можуть бути систематизованими до наших відмінків, адже не відповідають на допоміжні запитання. Вони можуть виступати у ролі сполучників, часток (української мови), прислівників, проте не будуть утворювати відмінки.

ВИСНОВКИ ДО РОЗДІЛУ 1

Отже, досліджуючи дану тему можна чітко прослідкувати наскільки наявність такої граматичної категорії, як відмінок, збагачує корейську мову і як багато існує варіантів вираження думок, спираючись на різноманіття постфіксів (часток), що формують відмінки у досліджуваній мові. За допомогою порівняльного методу ми простежуємо подібність та відмінність між двома мовами та їхньою граматиною. Це дає нам змогу краще зрозуміти структуру мови та менталітет її носіїв.

Оскільки відмінок є вагомою частиною корейської граматики, то чітко та ясно розуміння його утворення та вживання сприятиме кращому сприйняттю та передачі інформації у спілкуванні з корейськомовним населенням.

Також у корейській мові присутнє таке поняття, як різні ступені ввічливості, тому граMATика може змінюватись в залежності від того, до кого адресується ваше звернення. Це також стосується відмінювання іменників і використання постфіксів, що є частиною цього процесу.

У результаті дослідження, з'ясувалось, що з відмінками української мови можна пов'язати не всі постфікси корейської мови.

РОЗДІЛ 2

ДОСЛІДЖЕННЯ СПОСОБІВ УТВОРЕННЯ ВІДМІНКУ ІМЕННИКА В КОРЕЙСЬКІЙ МОВІ

Українська та корейська мови дуже різняться між собою за граматиною, структурою, семантикою, побудовою речень. Але в обох цих мовах відмінок іменника залежатиме від сенсу та інформації, яку хоче донести мовець чи від поставленого йому запитання. Від того, як сам мовець використає словозміну буде залежати чи зрозуміють його слухачі.

Наприклад у називному відмінку корейської мови, як було зазначено вище, використовується кілька постфіксів. Як же визначити який обрати?

По перше, потрібно звертати увагу на падчхім. Далі наведено приклади:

비가 옵니다. — Йде дощ.

바다가 아름답니다. — Море прекрасне.

개가 행복합니다. — Собака щасливий.

У першому випадку до всіх іменників ми використовуємо постфікс 가 через те, що слово закінчується на голосну літеру. У слові 비 – ㅣ, 바다 – ㅏ, 개 – ㅐ.

꽃이 향기롭니다. — Квіти запашні.

바람이 춥니다. — Вітер холодний.

거울이 큼니다. — Дзеркало велике.

А ось у другому випадку усі слова закінчуються на приголосну літеру. 꽃 – ㅈ, 바람 – ㅁ, 거울 – ㄹ. Щоб вимова була легшою і слова звучали якомога милозвучніше, корейці уникають скупчення приголосних літер між іменником та постфіксом.

Аналогічна ситуація з постфіксами 은/는:

의자는 서 있습니다. – Стілець стоїть.

간호사는 일합니다. – Медсестра працює.

Тож постфікс 는 з'являється у іменниках, що закінчуються на голосну, тоді як 은 додають до іменників з падчхімом:

백화점은 새로웁니다. – Універмаг новий.

눈은 하얗습니다. – Сніг білий.

У звичайному житті ми аналізуємо в якій ситуації знаходимось, з ким спілкуємось і що нам доречно казати. Тому, якщо ми ведемо бесіду з поважною особою або старшою, ми використовуємо постфікси 은/는 та 께서:

엄마는 요리합니다. – Мама готує.

선생님께서 가르칩니다. – Вчитель навчає.

У обох вищенаведених випадках особа яку ми згадуємо старша за нас і має вищий статус у порівнянні з нами.

У наступному реченні наведено приклад іменника, що є головним, та іменника що є другорядним:

엄마는 이야기하고 국물이 썩습니다. – Мама розмовляє, а суп витікає.

У даному реченні показано, що головним його героєм є мама. За допомогою постфікса 는 ми акцентуємо увагу саме на ній. Спробуємо змінити пріоритети у реченні:

국물은 새고 엄마가 이야기합니다. – Суп витікає, а мама розмовляє.

У такому реченні головним фактом є те, що витікає суп, і далі мова, скоріше за все, буде йти про нього.

Наступним пропоную розглянути родовий відмінок. В корейській мові його називають присвійним відмінком і додають постфікс 의. Як було сказано вище, іменникам з даним постфіксом не підходять наші звичні запитання “Кого?” та “Чого?”. Натомість можна запитати “Чий?”. Розглянемо наступні приклади:

엄마의 친구가 이 회사에서 일합니다. – Подруга моєї мами працює в цій фірмі.

할아버지의 집이 아주 크고 넓습니다. – Будинок дідуся дуже великий та просторий.

В першому прикладі головним персонажем виступає мамина подруга. А у другому дідусевий будинок. Тобто і в одному, і в іншому випадках ми можемо задати запитання “Чия?” або “Чий?” і нашою відповіддю буде “мамина” або “дідусевий”.

Також слід продемонструвати, що постфікс 의 не змінюється в залежності від того чи наявний в іменнику падчхім.

아버지의 바지 – Татові штани.

친구의 전화 – Телефон друга.

У цих іменниках основа закінчується на голосну літеру і постфікс 의 не зазнає ніяких змін, а лише стає в кінець слова.

선생님의 가방 – Сумка вчителя.

남동생의 컴퓨터 – Комп'ютер молодшого брата.

Ці іменники так само приєднують до себе постфікс 의, хоча і закінчуються на приголосну букву, тобто на падчхім.

Із попередніх записів видно, що давальний та місцевий відмінки мають кілька однакових закінчень, тому я їх об'єднала. Розпочнемо з постфіксів, що стосуються лише давального відмінку та означають, що ми комусь передаємо якийсь предмет, розказуємо якусь інформацію або ж пропонуємо щось чи навпаки – просимо про послугу. Постфікси 에 게, 한 테 і 께 виконують дану функцію.

남자가 여자친구에게 꽃들을 주었습니다. – хлопець подарував дівчині квіти. Хто? - хлопець, подарував Кому? - дівчині – іменник має давальний відмінок.

Якби це було не звичайне речення, а хтось розповів про цей факт, то з більшою вірогідністю речення виглядало б так:

남자가 여자친구한테 꽃들을 주었습니다. – сенс речення не змінився, але з'явився постфікс 한 테, що більше притаманний звичайному мовленню.

제 친구가 저에게 바다에 가자는 말했습니다. – Подруга запропонувала мені поїхати на море. Хто? - подруга, запропонувала Кому? - мені.

Якщо ми хочемо перевести і це речення в більш розмовний стиль, то вийде:

제 친구가 저한테 바다에 가자는 말했습니다.

Щодо постфіксу 께, він використовується з більш поважними особами, або з людьми з вищим статусом чи посадою:

오늘 보스께 레포트를 제출해야 합니다. – Я маю сьогодні здати звіт начальнику. Так як у начальника вища посада, його, за корейською традицією,

молодші, як за віком, так і за званням, мають поважати і використовувати постфікси, що підсилюють повагу.

한때 제 어머니는 대통령께 케이크를 요리했습니다. – Одного разу мама пекла торт президенту. Президент – головна людина в країні, яка приймає велику кількість рішень, що, зазвичай, мають призводити до розквіту країни, тому до нього громадяни ставляться з повагою.

Після 에게, 한테 і 께, що вказують на людину якій ми щось передали, доцільно розібрати постфікси, за допомогою яких ми показуємо, що ми отримали чи почули щось від іншої людини. Такими постфіксами є: 에게서 та 한테서. Слід зауважити, що 에게, 한테 і 께 вживаються у давальному відмінку, а 에게서 та 한테서 – у місцевому відмінку особи.

친구에게서 그 이야기를 들었습니다. – Я почула цю історію від подруги. Фактично, це означає що подруга розказала мені цю історію, тому якщо це речення перекладати непрямо, то іменник “я” буде у давальному відмінку, тобто “мені”.

남자친구에게서 선물을 받았습시다. – Я отримала подарунок від свого хлопця. Речення “Хлопець подарував мені подарунок” буде мати те саме значення.

나스타한테서 그 책을 빌리겠습니다. – Я позичила цю книгу у Насті. Можна перефразувати так: Я взяла цю книгу від Насті.

이웃한테서 새로운 소문을 배웠습니다. – Від сусідки я дізналась нові плітки.

Як можна помітити, у всіх цих випадках ми отримуємо нову інформацію від когось, хоча від нас теж можна розказати певну інформацію. До прикладу:

할머니는 저에게서 약을 받았습시다. – Бабуся отримала ліки від мене.

Постфікси 에 та 에서 відповідають за позначення місця куди ми йдемо, або в якому щось відбувається. Тобто відповідають за утворення місцевого відмінку, коли іменники відповідають на питання “Де?”, “Куди?”, “Звідки?”. Прикладом послугують наступні речення:

제 친구가 학교에 갑니다. – Моя подруга йде в школу. Кто? - подруга, йде Куди? - в школу.

우리 가족이 바다에 타요. – Наша сім'я їде на море. Кто? - сім'я, їде Куди? - на море.

이웃이 새로운 아파트에 이사합니다. – Сусіди переїжджають в нову квартиру. Переїжджають Куди? - в квартиру.

В наведених прикладах можна чітко простежити, що іменник, до якого додали постфікс 에 стає метою або ж ціллю, якої прагне досягти підмет. Іншими словами підмет наближається до кінцевої точки і нічого більше не відбувається.

А от додаючи до іменника 에서 ми покажемо, що підмет в зазначеному місці виконує якусь дію. Головне, щоб дана дія позначала рух. Якщо ж об'єкт не виконує жодної дії, а, умовно, стоїть на місці, до іменника потрібно ставити лише 에. Наприклад:

여자가 백화점에서 옷을 삽니다. – Дівчина купує речі в універмазі. Тобто вона виконує якусь рухливу дію, тому до слова 백화점 ми додаємо 에서.

여자가 백화점에 섭니다. – Дівчина стоїть в універмазі. Через те, що вона, по суті, не виконує дію, до іменника ми додаємо лише 에.

친구들이 클럽에서 춤춥니다. – Друзі танцюють в клубі. Ми показуємо, що вони саме виконують дію.

친구들이 클럽에 있습니다. – Друзі в клубі. Так ми зазначаємо лише той факт, що друзі знаходяться в приміщенні клубу. Наступним реченням можна було б уточнити що вони там роблять і для цього використати 에서:

그들이 클럽에서 술을 마십니다. – Вони в клубі п'ють алкоголь. Відбувається якийсь вплив на організм, тому до іменника ставимо саме 에서.

커플이 영화관에서 영화를 봅니다. – Пара дивиться фільм в кінотеатрі. Вони сприймають якусь інформацію тому тут 에서.

커플이 영화관에 앉습니다. – Пара сидить в кінотеатрі.

В попередніх прикладах можна було простежити важливість правильного використання постфіксів 에 та 에서 і як змінюється сенс речень, якщо вибрати одне, а не інше. 에서, крім того, що означає, що ми виконуємо певну дію в певному місці, може означати, що ми звідкись приїхали або там народились, походимо звідти. Нижче наведені приклади обох варіантів вжитку постфікса 에서:

저는 우크라이나에서 왔습니다. – Я з України.

제 할머니는 키이우에서 왔습니다. – Моя бабуся родом з Києва.

Обидва ці випадки показують, що персонажі народились, або прожили більшу частину життя в цьому місці. Ці речення можна перекласти і як “Я з ...”, “Я приїхала з...”, так і “Я походжу з...”.

Повернімося до постфіксу 예. Крім стандартного значення, його можна використовувати зпорами року, днями, щоб вказати певний момент в часі.

여름에 날씨가 따뜻합니다. – Влітку погода тепла.

밤에 사람들이 잡니다. – Вночі люди сплять.

다섯시에 친구와 같이 도서관에 갈 겁니다. – О п’ятій годині я з подружкою піду в бібліотеку.

В наведених прикладах видно час, коли дія була зроблена або відбувається. Якщо ж прибрати постфікс 예, сенс речень буде викривлено. Задля прикладу візьмемо ті самі речення:

여름 날씨가 따뜻합니다. – Літня погода тепла. В цьому випадку сам сенс не було втрачено, проте іменник, що був у місцевому відмінку перетворився на прикметник.

밤 사람들이 잡니다. – Нічні люди сплять. – Хто такі ці нічні люди? Це речення є гарним прикладом того, що не варто губити постфікс 예, аби уникнути непорозумінь. Адже не кожен зрозуміє, що ви загубили якусь частинку слова.

다섯시 친구와 같이 도서관에 갈 겁니다. – О п’ятій годині я з подружкою піду в бібліотеку. Через очевидний контекст речення залишається зрозумілим, але варто пам’ятати, що не всі речення такі очевидні.

Постфікс 예 має дуже багато значень, головне вживати його з правильними іменниками і тоді мовця можна буде чітко зрозуміти, а він, в свою чергу, чітко донесе інформацію до аудиторії. Розглянемо останні два значення постфіксу 예: 1) іменник з 예 позначає причину, 2) іменник означає вартість товару.

바람에 나무가 쓰러졌습니다. – Через вітер повалилось дерево. Або можна перекласти так: На вітрі впало дерево. Не так важливо, як перекласти це речення, важливо лише те, що головна думка полягає у тому, що вітер став причиною того, що дерево впало.

비에 우리는 집에 있습니다. – Через дощ ми залишились вдома. Тобто причиною того, що ми не пішли на вулицю став дощ.

І останній варіант вжитку постфіксу 예:

그것을 얼마에 사셨어요? – Скільки це коштує? Або ж “В яку ціну...?”

이 치마가 한 개에 만원입니다. – Ця спідниця коштує десять тисяч вон за один екземпляр.

Щоб дізнатися, що мовець, або автор має на увазі, використавши не лише постфікс 예, а й усі попередні, потрібно уважно слухати речення та правильно розставляти зв'язки між його членами. Не менш важливим є контекст, з якого ми, більшою мірою, і дізнаємось про що йдеться в реченні. Маючи глибоке розуміння структури речення за зв'язків усередині нього, можна буде досконало розуміти такі речення, написані корейською мовою.

Якщо нам потрібно поставити корейський іменник в знахідний відмінок, потрібно додати постфікс 을/를. І знову ж, він залежить від наявності падчхіма в заданому іменнику.

친구를 만나고 싶습니다. – Я хочу зустріти друга. Людина, що виконує дію - я, хочу зустріти Кого? - друга.

여동생이 너구리를 보고 싶습니다. – Молодша сестра хоче побачити єнота. Хто? - молодша сестра, хоче побачити Кого? - єнота.

지금 친구가 생일케이크를 요리합니다. – Зараз друг готує торт на день народження. Хто? - друг, готує Що? - торт.

У цих прикладах показано, що іменники, які закінчуються на голосну літеру, в знахідному відмінку мають закінчення 를.

역사 책을 읽어야 합니다. – Мені потрібно прочитати книжку з історії. Іменник книга тут стоїть у знахідному відмінку.

밥을 먹고 싶습니다. – Я хочу поїсти рис. Я хочу поїсти Що? рис

연꽃을 꺾을 수 없습니다. – Не можна зривати квіти лотосу. Іменник квіти лотосу має закінчення знахідного відмінку.

Також в деяких випадках постфікс 을/를 можна опускати і, цим самим, утворювати дієслово. Наприклад:

공부를 합니다 = 공부합니다. – В обох випадках це означає вчитись. Але в першому, при дослівному перекладі вийде “робити навчання”, тому, для більш адекватного та звичного для нас звучання, слід перекладати як “вчитись”.

노래를 합니다 = 노래합니다. – Співати.

춤을 춥니다 = 춤춥니다. – Танцювати.

Як було зазначено вище, орудному відмінку іменника в корейській мові притаманні не лише запитання “Ким?”, “Чим?”, а й запитання “Куди?”. Це через те, що постфікс (으)로 показує не лише у який спосіб було виконано ту чи іншу дію або за допомогою чого її було виконано, а ще й допомагає вказати напрямок.

Розберемо перший випадок використання (으)로, коли іменники будуть відповідати на питання “Ким?”, “Чим?”:

자동차로 회사에 왔습니다. – Я дібралась на фірму на машині. Або ж: Я дібралась на роботу Чим? - машиною.

한국에 비행기로 왔습니다. – Я дібралась до Кореї на літаку або Чим? - літаком.

그 책상은 나무로 만들었습니다. – Той письмовий стіл вироблено з дерева. Хоча при перекладі іменник дерево не стоїть в орудному відмінку, головна думка речення полягає у тому, що стіл зроблено з дерева.

Також знову можна простежити як варіант постфіксу залежить від падчхіма. В реченнях вище використовується варіант 로, нижче ж – 으로.

볼펜으로 숙제를 씁니다. – Пишу домашнє завдання ручкою. Іменник “ручка” стоїть у орудному відмінку як в оригіналі, так і при перекладі.

연필로 그림을 그립니다. – Малюю картину олівцем. Потрібно зауважити дуже важливу деталь, а саме: іменник 연필, хоча і закінчується на приголосну літеру, тобто падчхім, в орудному відмінку має постфікс 로. Через те, що слово 연필 закінчується на букву 르, для милозвучності і полегшення вимови корейці пишуть і вимовляють його як 연필로, а не 연필으로, як мало б бути. Тому у випадках, коли іменник, що закінчується на 르 потрібно поставити в орудний відмінок, 르 і 로 зливаються, а склад 으 випадає.

У наступних випадках постфікс (으)로 позначає напрямок руху:

백화점에 가려면 왼쪽으로 갑니다. – Щоб дійти до універмагу ідіть лівою стороною.

직접으로 가면 공원을 찾을 겁니다. – Якщо підете прямо, то знайдете парк. Можна додати “дорогою прямо”, щоб орудний відмінок було легше розпізнати.

내일에 유럽으로 갈 겁니다. – Завтра я їду в Європу. Або ж можна сказати “поїду Чим? Європою”.

Також постфікс (으)로 вказує на посаду, статус або роль якоїсь людини або предмета, показує ким є або став цей об’єкт.

제 엄마는 간호사로 되었습니다. – Моя мама стала медсестрою.

저는 난민으로 한국에 왔습니다. – Я приїхала в Корею як біженець/Я приїхала в Корею біженцем.

Тут відмінювані іменники “медсестра” та “біженець” показують в ролі кого виступає обговорюваний об’єкт.

Постфікс (으)로서 також допомагає іменнику набути орудного відмінку і те саме значення, що і (으)로 в останньому варіанті його перекладу:

이 남자가 태권도 선수로서 유명한 사람 입니다. – Цей хлопець відомий як тхеквондист.

그는 사회사업가로서 이름이 났습니다. – Цю людину знають як соціального працівника.

Слова “тхеквондист” та “соціальний працівник”, так само, як і в попередньому випадку, показують роль людини в реченні.

І останній постфікс, який позначає спосіб дії, шлях вирішення певної проблеми - це (으)로써. При непрямому перекладі речення з даним постфіксом часто може утворюватись дієприслівниковий зворот:

쓰레기를 청소하기로써 당신은 거리를 청소할 수 있습니다. – Шляхом прибирання сміття можна очистити вулиці/Прибираючи сміття, можна очистити вулиці.

정기적인 교육으로써 프로 배구 선수로 될 수 있습니다. – Шляхом регулярних тренувань можна стати професійним гравцем в волейбол/ Регулярно тренуючись, можна стати професійним гравцем в волейбол.

В обох випадках іменник, що стоїть в орудному відмінку позначає спосіб досягнення мети. Тобто виконуючи “прибирання сміття” та “регулярні тренування” мовець показує, що ми досягнемо певної мети.

Останній відмінок, що присутній в обох досліджуваних мовах – кличний. За допомогою нього ми маємо змогу звертатись до людей чи предметів всього на всього додаючи в кінець іменника 씨:

면철씨 날씨가 어떻습니까? – Мьончолю, яка погода?

마이클씨 어느 나라에서 왔습니까? – Майкле, звідки Ви?

За допомогою цих прикладів можна побачити як різниться граматична структура речень в українській та корейській мовах. В українській мові ми змінюємо закінчення, а в корейській просто додаємо 씨.

Всі вищенаведені приклади показують в чому дві досліджувані мови різні, а в чому схожі. Також розглянувши всі нюанси, способи, варіанти та особливості використання такої граматичної категорії іменника, як відмінок в корейській мові, можна зробити висновок, що глибоке вивчення граматичних категорій відіграє важливу роль не лише у лінгвістичних дослідженнях, а й у вірному розумінні мови.

ВИСНОВКИ ДО РОЗДІЛУ 2

У практичному розділі метою проведення цього дослідження було виявлення всіх способів та особливостей вживання постфіксів в граматичній категорії відмінку іменника корейської мови, і методом порівняння з'ясувати які схожості і відмінності наявні між ними.

Проаналізувавши та описавши усі відмінки корейського мовлення та можливі методи їх утворення ми з'ясували, що деякі відмінки співпадають в обох мовах. Це, в свою чергу, полегшує розуміння та вивчення іноземної мови. У процесі дослідження з'ясувалось, що іменники в родовому відмінку не відповідають на питання, які характерні для української мови, натомість до них ставимо питання “Чий?”. Також з'ясувалось, що давальний відмінок в досліджуваних мовах дещо різниться. Частково певні постфікси, що допомагають в утворенні даного відмінку

можна об'єднати з постфіксами місцевого відмінку. Тоді як у нас ці відмінки не мають нічого спільного, у корейській мові вони мають спільні риси.

ВИСНОВКИ

Дана робота мала на меті дослідити таке поняття, як відмінок та з'ясувати як відбувається відмінювання іменників у корейській мові. Результати дослідження показали що відмінок – це словозмінна граматична категорія, що виражає синтаксичні зв'язки між словами у реченні і семантично-синтаксичні відношення до інших слів. Тобто регулює зв'язки іменників з іншими словами.

Розглянувши всі наявні особливості при відмінюванні іменників в корейській та українській мовах, ми отримали такі основні результати наукового дослідження:

- 1) Усього в корейській мові налічується сім відмінків, які може описати українськомовний науковець. За назвою та, подекуди, сенсом вони збігаються з відповідними відмінками української мови.
- 2) Основний зміст називного відмінку в корейській та українській мовах збігається. Однак, дана східна мова має свої особливості. В залежності від того на яку букву закінчується слово буде різнитись варіант написання постфіксу: за умови, що у слові є падчхім потрібно писати постфікс ㅁ이 або ㅁ은. Якщо ж падчхіму немає – 가 або 는. Щоб виразити повагу до співрозмовника або згаданої людини слід додавати постфікс 께.
- 3) Родовий відмінок корейської мови має мало спільного з українським з тієї причини, що, більшою мірою, відповідає на питання “Чий?”, іноді “Кого?”, але ігнорує питання “Чого?”. Постфікс 의, який притаманний цьому відмінку в залежності від наявності чи відсутності падчхіма не зазнає змін.
- 4) Значення давального відмінку повністю збігається в обох мовах, та в корейській має спільні постфікси з місцевим, тому в даному дослідженні вони були об'єднані. Невластивим українській мові є те, що іменники у даному відмінку можуть відповідати на питання питання “Коли?” і “Куди?”.
- 5) Іменникам, що стоять у знахідному відмінку можна поставити однакові запитання “Кого?”, “Що?”, тому цей відмінок виконує одну і ту саму функцію як у нас, так і в корейців.

- 6) Орудний дає відповідь на питання “Ким?”, “Чим?” і, на невластиве для українського вжитку цього відмінку питання “Куди?”.
- 7) Кличний відмінок утворюється в інший спосіб, але має той самий сенс. На відміну від української мови, в корейській ми не змінюємо закінчення щоб когось покликати або до когось звернутись, а просто додаємо постфікс ㄹ.

Завдяки поглибленому дослідженню такої граматичної категорії, як відмінок іменника в корейській мові з використанням методу порівняння та співставлення ми змогли виявити, що є спільним, а що відмінним для обох мов і як розуміння цих аспектів впливає на вивчення мови та краще розуміння її специфіки.

АНОТАЦІЯ

The purpose of this work was to investigate such a concept as case and to find out how nouns are declensioned in the Korean language. The results of the study showed that case is a word-changing grammatical category that expresses syntactic relations between words in a sentence and semantic-syntactic relations to other words. That is, it regulates the connections between nouns and other words.

Having considered all the available peculiarities in the declension of nouns in the Korean and Ukrainian languages, we obtained the following main results of the scientific study:

In total, there are seven cases in the Korean language that can be described by a Ukrainian-speaking scientist. By name and, in some places, meaning, they coincide with the corresponding cases of the Ukrainian language.

The main meaning of the nominative case in Korean and Ukrainian languages is the same. However, this Eastern language has its own peculiarities. Depending on which letter the word ends with, the option of writing the postfix will differ: provided that the word has padchim, the postfix **이** or **은** should be written. If there is no padchim - **가** or **는**. To express respect to the interlocutor or the mentioned person, you should add the postfix **우**.

The genitive case of the Korean language has little in common with the Ukrainian one for the reason that, to a greater extent, it answers the question "Whose?", sometimes "Who?", but ignores the question "What?". The postfix **의**, which is inherent in this case, does not change depending on the presence or absence of padchhim.

The meaning of the dative case is completely the same in both languages, and in Korean it has common postfixes with the native, so in this study they were combined. It is not characteristic of the Ukrainian language that nouns in this case can answer the question "When?" and "Where to?".

Nouns in the accusative case can be asked the same questions "Who?", "What?", so this case performs the same function both in our country and in Koreans.

Orudny answers the questions "Who?", "What?" and, on the question "Where to?", which is not typical for the Ukrainian usage of this case.

The vocative case is formed in a different way, but has the same meaning. Unlike the Ukrainian language, in Korean we do not change the ending to call someone or address someone, but simply add the postfix ㅁ.

Thanks to an in-depth study of such a grammatical category as the noun case in Korean using the method of comparison and comparison, we were able to discover what is common and what is different for both languages and how understanding these aspects affects the study of the language and a better understanding of its specificity.

СПИСОК ПОСИЛАНЬ

Кан, Д. С., Аліменко, О. С., Бойко, Ю. Т., Вишинський, Д. О., Водяницька, Т. С., Євенко, Д. С. ... Швець, В. В. (2018). *Корейсько-український словник: Лексичний мінімум*. Київ: СТ-друк.

Русанівський, В. М., Тараненко, О. О., Зяблюк, М. П., Карпіловська, Є. А., Вихованець, І. Р., Гриценко, П. Ю., Єрмоленко, С. Я., Задунайська, Л. М., Клименко, Н. Ф., Мельничук, О. С., Німчук, В. В., Півторак, Г. П., Скляренко, В. Г., Ткаченко, О. Б. (2004). *Українська мова: Енциклопедія*. Київ: Українська енциклопедія.

Шипович, М. В., Ігнатоля, А. А., Данченко, О. Б. (2020). Семантичні функції відмінків іменника в українській мові. *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету*, № 46, 198-201.

Ahn, J., Lee, K., Han, H. (2010). *Korean Grammar in Use: Beginning to Early Intermediate*. Seoul: Darakwon.

Byon, A. S. (2009). *BASIC KOREAN: A GRAMMAR AND WORKBOOK*. Abingdon: Routledge.

Chung, I. (2007). *Ecology of PF: A Study of Korean Phonology and Morphology in a Derivational Approach* (Doctor of Philosophy's dissertation). University of Connecticut, Connecticut.

Ihm, H. B., Hong, K. P., Chang, S. I. (2001). *Korean grammar for international learners* (New edition). Seoul: YONSEI UNIVERSITY PRESS.

King, R., Yeon, J. H. (2000). *Elementary Korean*. Boston, BOS: Tuttle Publishing.

Martin, S. E. (1992). *A Reference Grammar of Korean: A Complete Guide to the Grammar and History of the Korean Language* (1st edition). Rutland: Tuttle Publishing.

Yeon, J., Brown, L. (2011). *Korean: A Comprehensive Grammar*. Abingdon: Routledge.